

שַׁרְשָׁרָה

הַצְדָּה

נערך ע"י המזונג

ר' א. אהרן פילטשויק

תצוה

עניני הפרשה

ויקחו אליך שמן זית זך

ה' צוה למשה להכין שמן זית זך כדי להדליק בו את המנורה הטהורה, השתמשו בזיתים הטובים ביותר מהגדלים בראש העץ. היכו עליהם ויצאו הרבה טיפות שמן, ובטיפות הראשונות הנקיות ביותר הדליקו את המנורה.

ואלה הבגדים אשר יעשו

בבית המקדש היה הרבה עבודות, הדלקת המנורה, הקרבת קורבנות, הנחת הלחם על השולחן, ועוד. את כל העבודות האלו עשו רק הכהנים. לכהנים היו בגדים מיוחדים, ורק בבגדים האלו היה מותר להם לעבוד, לכהן הגדול היו שמונה בגדים מפוארים ובהם היה עובד לפני ה'.

ועשו את האפוד

האפוד עשוי היהכמין סינר, אך לובשים אותו מאחור. והיו לו כתפיות ועליהם אבני שוהם ובהם היו חרוטים שמות השבטים, ששה בכל צד, ובאפוד מצד אחד היתה דמות אריה ומהצד השני דמות נשר. לבני ישראל לא היו אבני שוהם ואבני מילואים והם לא ידעו מאין להביא, לכן הביאם ה' עם העננים מנהר פישון.

ועשית חושן משפט

החושן היה תכשיט כנגד הלב. הוא היה עשוי משבצות משבצות של אבנים טובות ומרגליות ועליהם היו שמות השבטים והאבות. החושן היה עשוי כמלבן מקופל לשנים, ובין הקפלים היה מונח לוח זהב שעליו חקוק היה שם ה'. המלך היה שואל בחושן את ה' האם לצאת למלחמה או לא, והאותיות

האירו. וכך ידע מה עליו לעשות.

ועשית את מעיל האפוד

המעיל היה עשוי כמין חלוק בלי שרוולים, כלו מצמר צבע תכלת מדמו של דג החילזון. למטה בשולי המעיל היו תלויים "פעמונים" ורימוני צמר, שהיו מצלצלים בהליכתו של הכהן גדול, כך ידעו כולם שבא לעבוד בביהמ"ק.

ועשית ציץ זהב טהור

הציץ היה עשוי מטס של זהב דק, והיה חרוט עליו "קודש לה!" הציץ היה מונח על מצח הכהן הגדול מאוזן לאוזן, והיה קשור בחוטים משני צידיו לאחור וחוט אחד באמצע מעל המצנפת לאחוריו.

ושבצת הכתונת

הכתונת היתה עשויה משבצות משבצות, כמו חולצה ארוכה ממותניו עד עקביו. המשבצות היו עשויות בה לשם נוי.

ועשית מצנפת שש

מצנפת היא כובע, שהיה עשוי מחוט ארוך שסובבו אותו על ראש הכהן גדול סיבובים סיבובים עד שנתעבה ונהיה לכובע.

ואבנט תעשה מעשה רוקם

האבנט היתה חגורה ארוכה מאד, ועליה היו רקומים צורות יפות, והכהן גדול היה חוגר אותה מעל הכתונת.

ועשה להם מכנסי בד

המכנסים היו עשויים מבד פשתן, מהמתנים ועד הירכים. בראשו היה שזור חוט שהיה מהדק על גופו.

ולבני אהרן תעשה

הכהן הדיוט לבש רק ארבעה בגדים, כתונת תשבץ, כובע, אבנט, ומכנסים. הכהנים היו יחפים בבית המקדש, אף בחורף ובקור, וקרה להם גם שלא

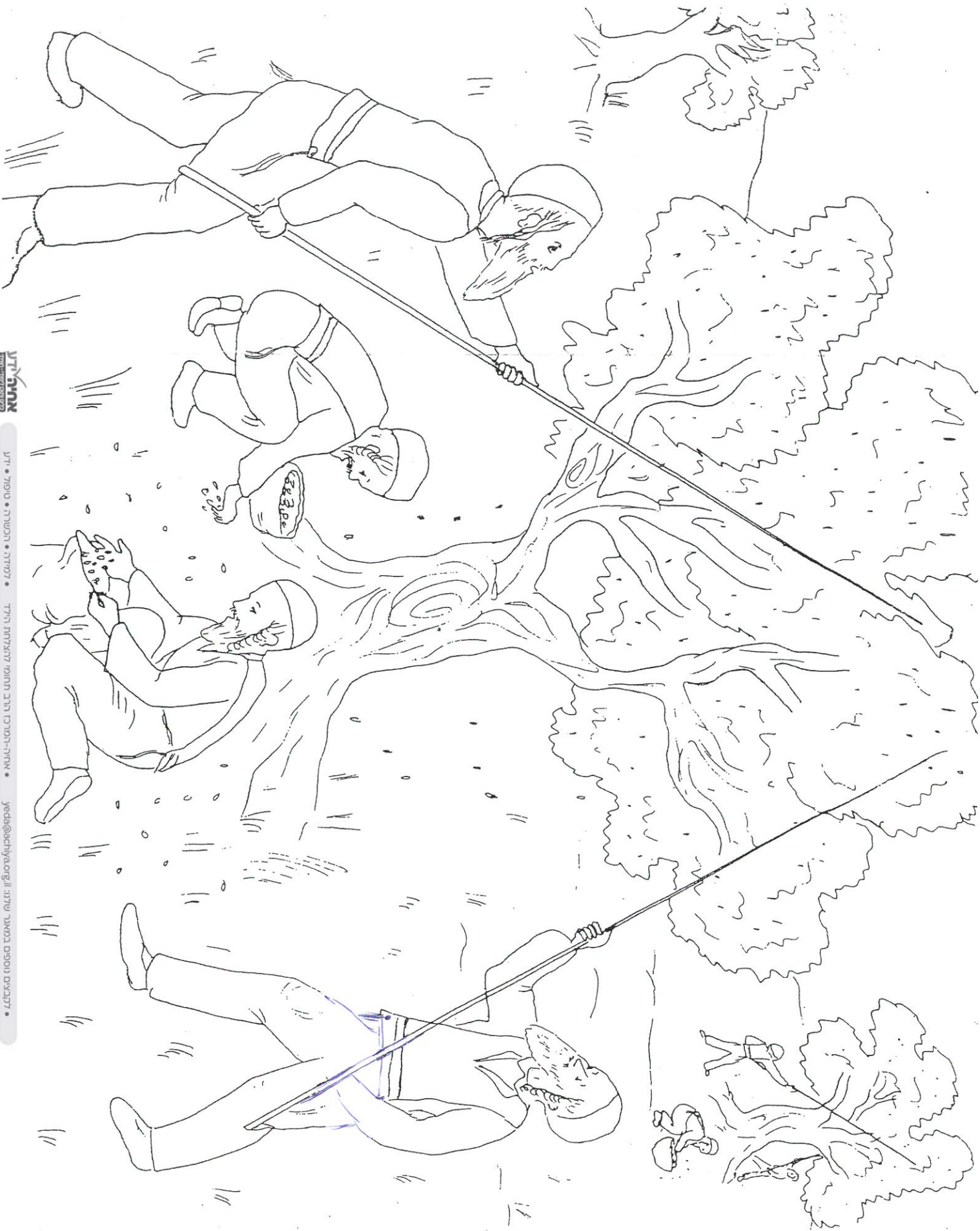
התקררו אף שהיו יחפים ורק כתונת על בשרם.

לקדש אותם לכהן לי

צוה ה' למשה שלפני שכהן מתחיל לעבוד בביהמ"ק עליו להקדש, על משה רבינו למשוח בשמן המשחה. הכהנים היו צריכים להקריב קרבנות, ולהתרחץ במים, וכן היו מזים על הכהנים מדם הקרבנות וע"י כך נתקדשו.

ועשית מזבח מקטר קטורת,

צווה ה' למשה לעשות מזבח מעצי שיטים ולצפות אותו זהב וכן יעשו סביבו מסגרת זהב, ובצידיו היו טבעות לבדים, ועליו הקטירו את הקטורת. מקומו היה בתוך המשכן.

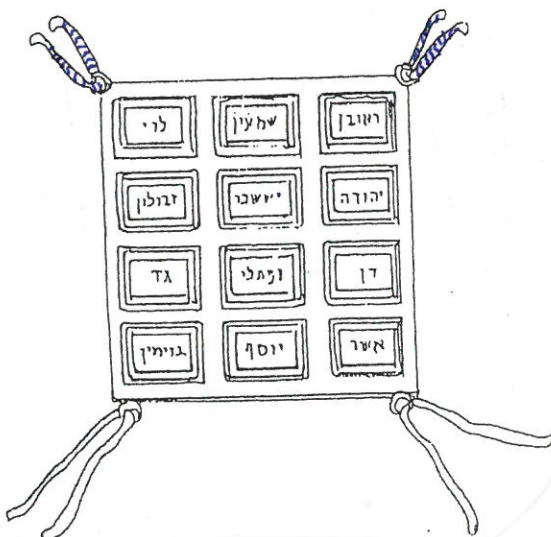
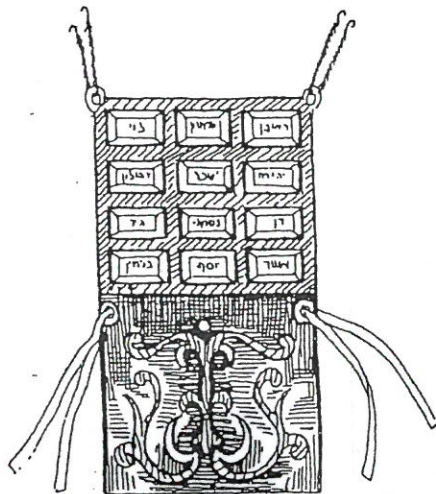
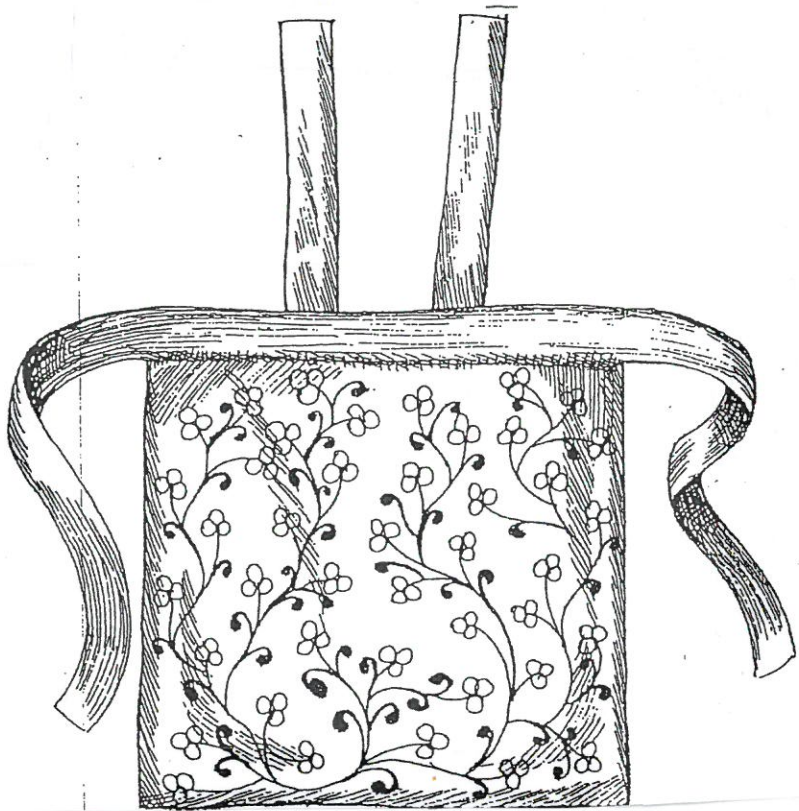

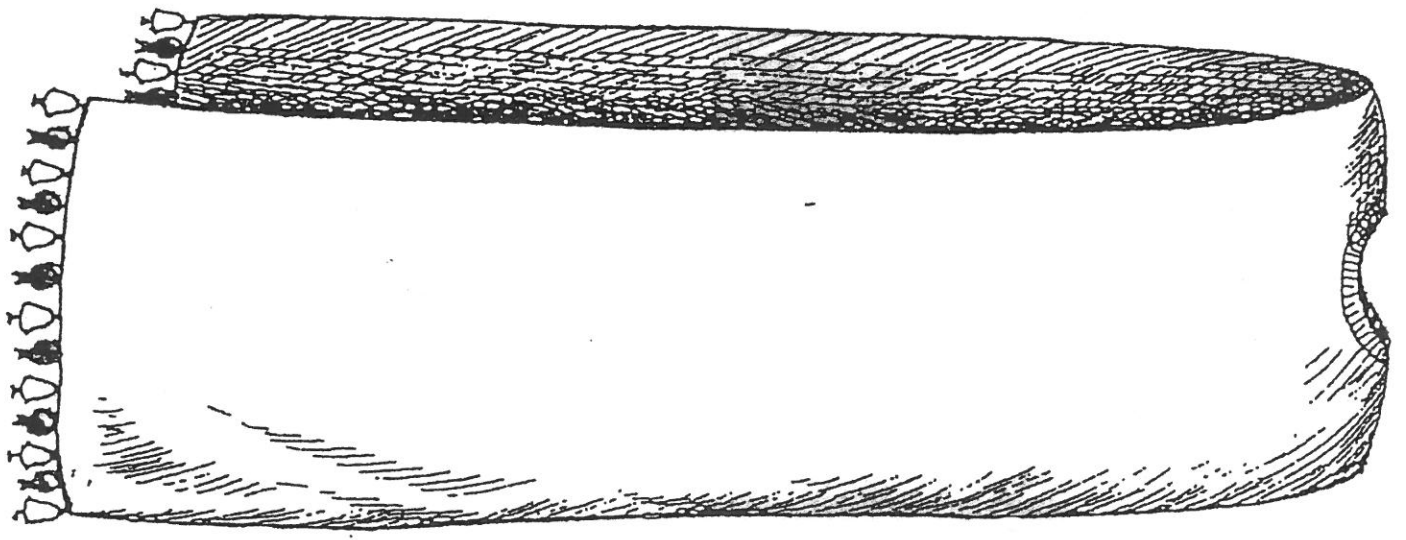
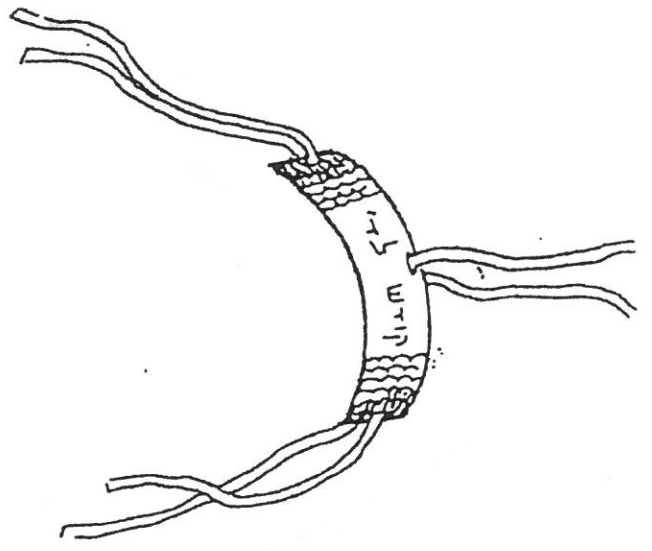
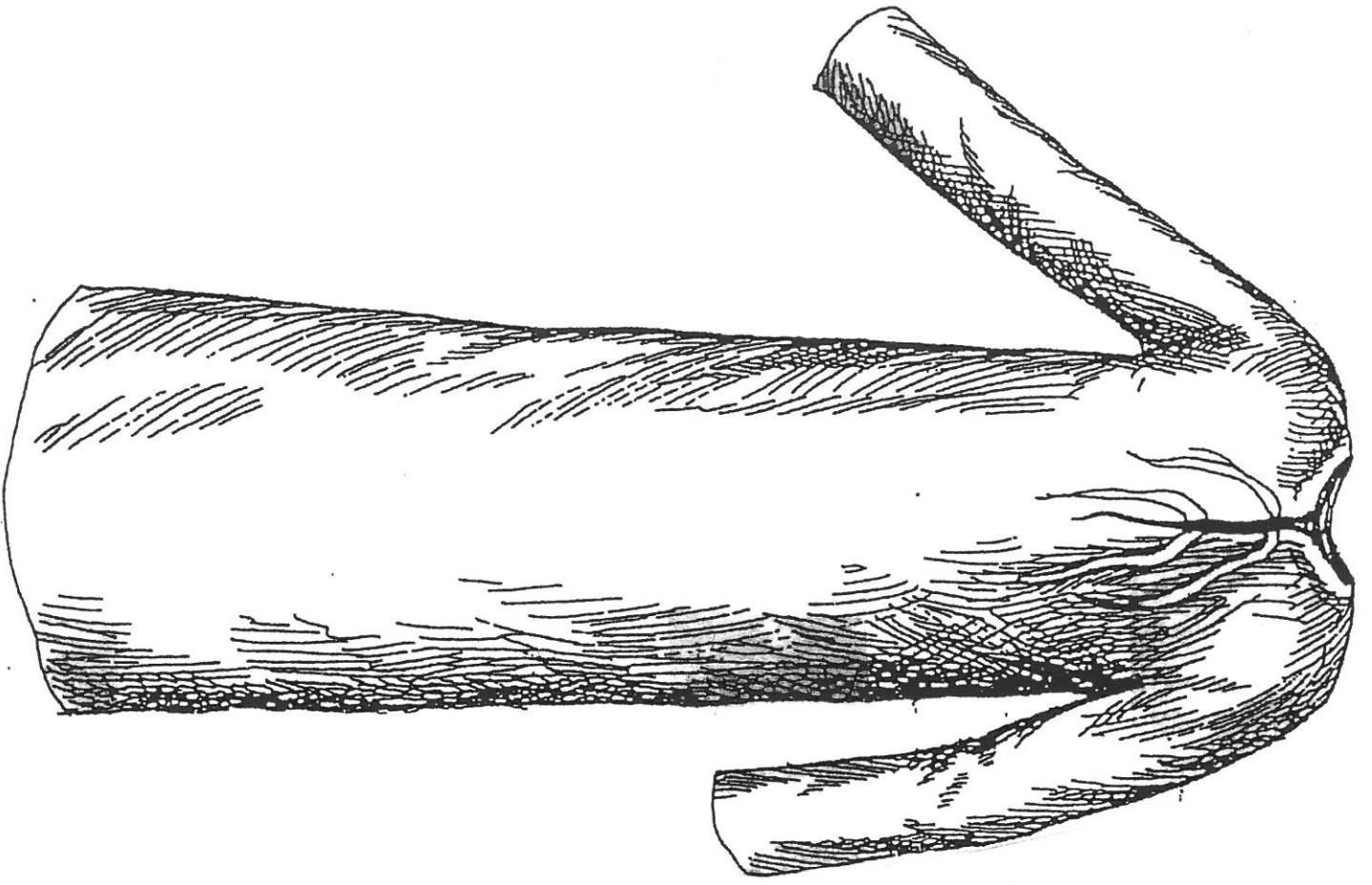
פדון

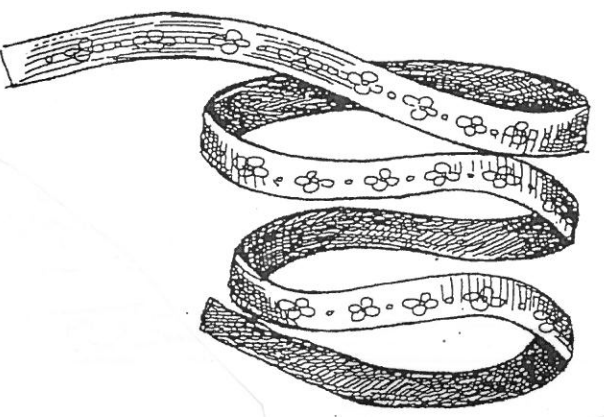
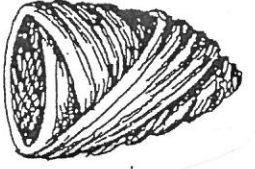
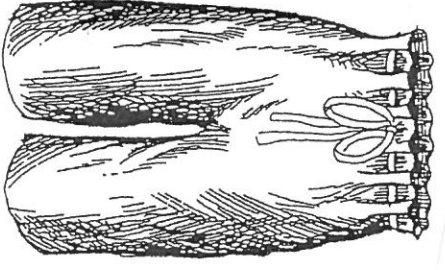
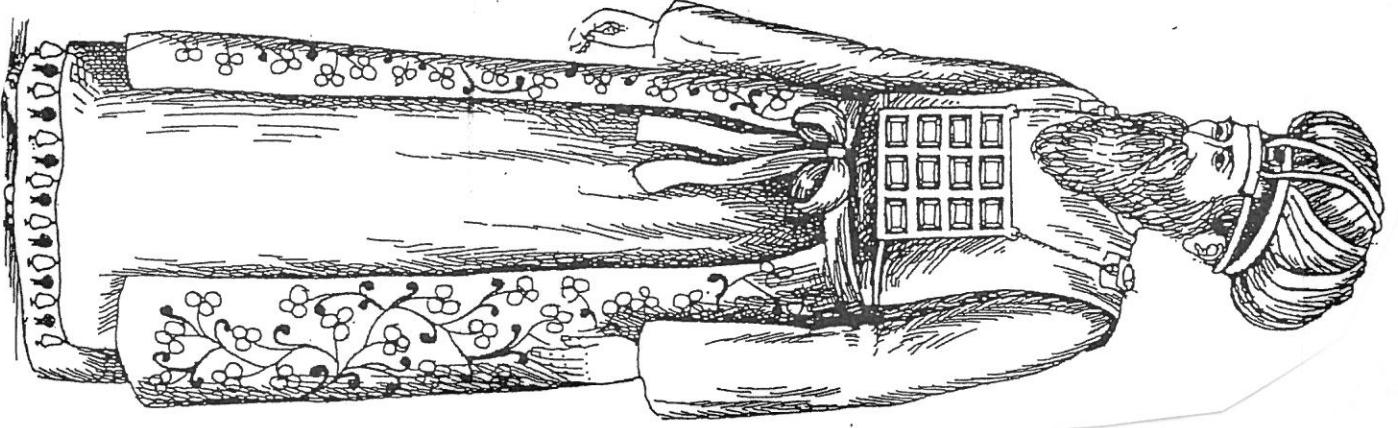
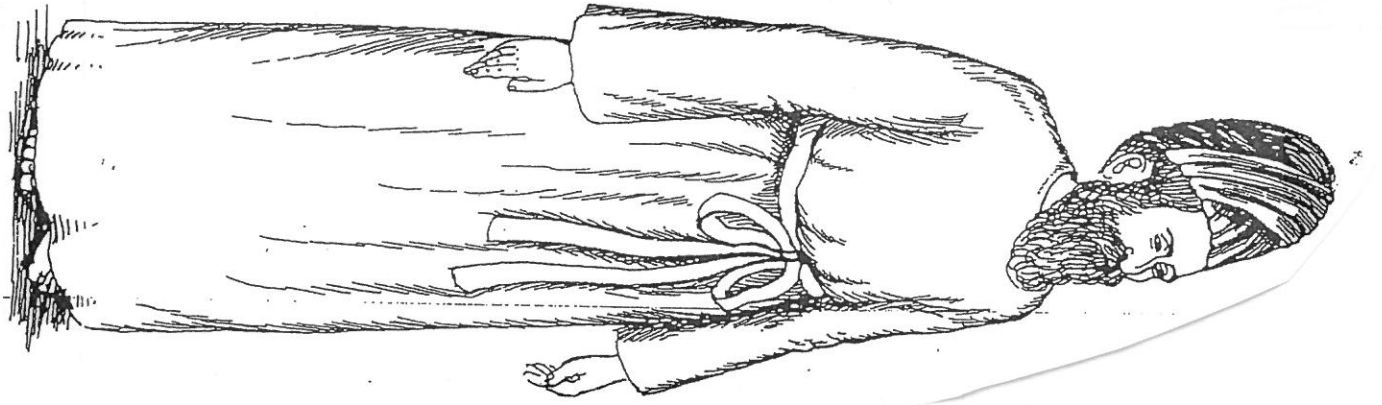
לדולף

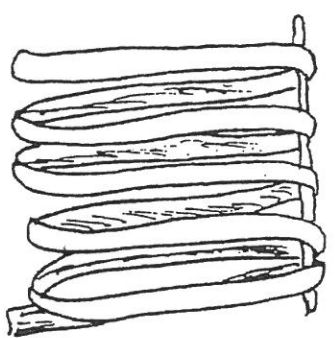
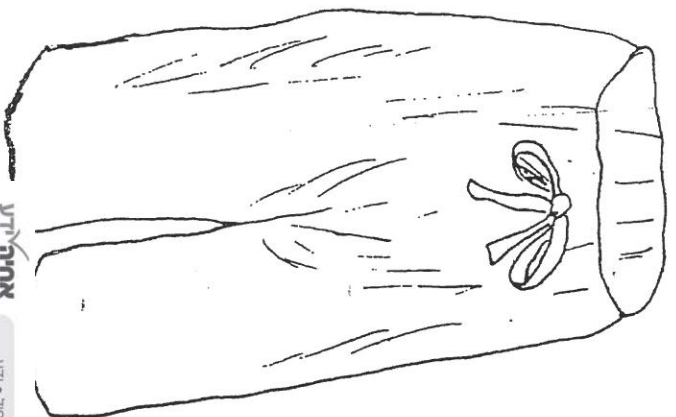
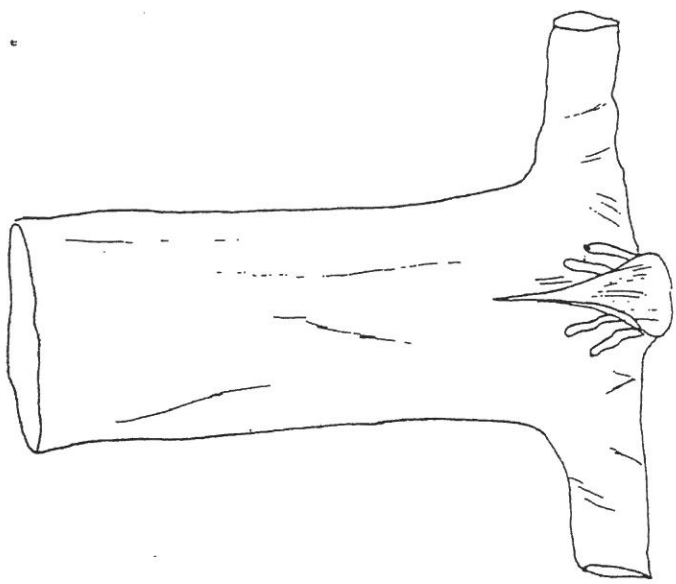
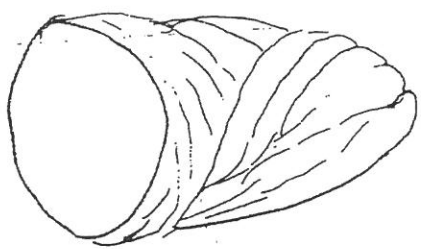
הנה משה עשה

עם שני הילדים

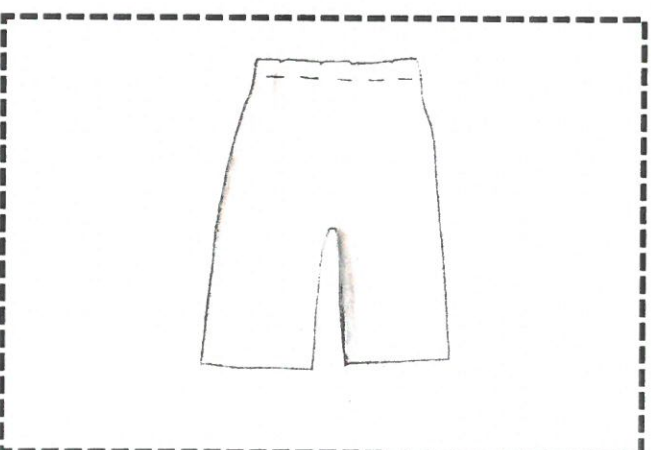
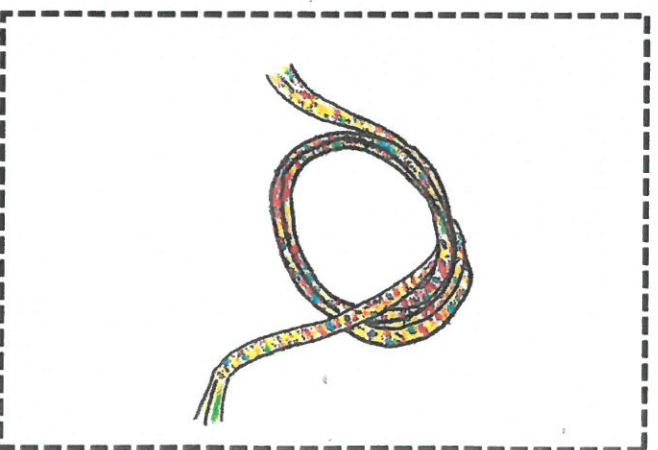
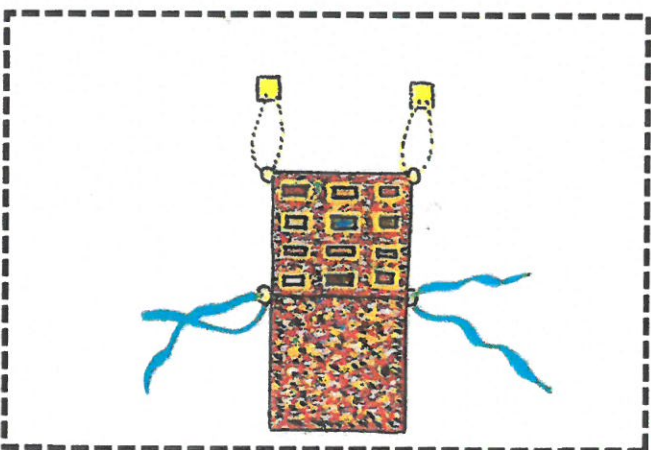
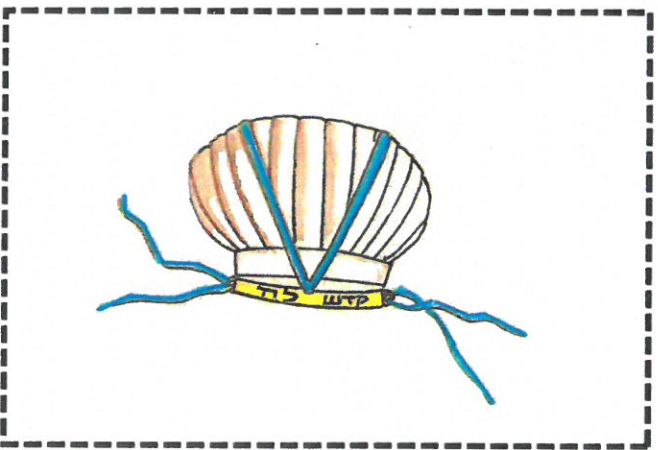
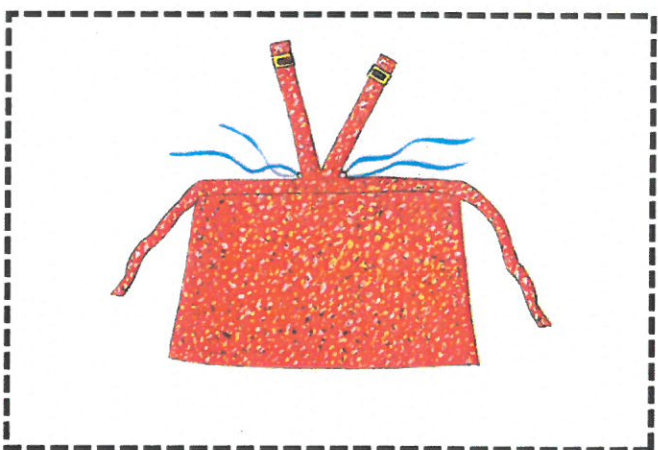
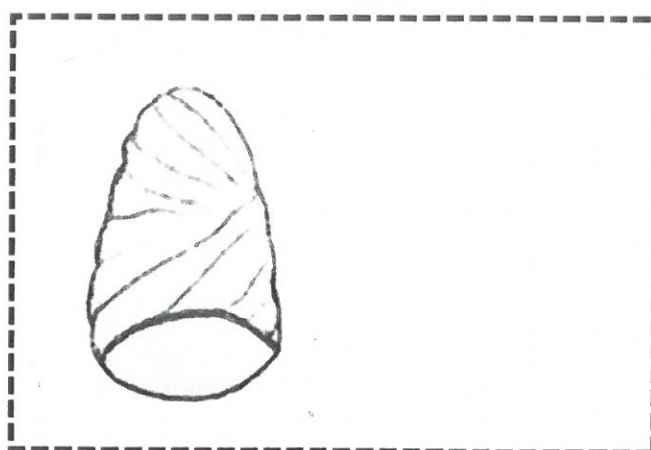

אַבְנֵט

בְּתֻנֵת

אַפֹּד

מְעִיל

אַיִן – מְאַנְפֵּת

חֲשׂוֹן

מְגַפֵּעַת – פֹּהֵן הָדְיוֹט

מְכַנְסִים